



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1085/2015
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.К.Г., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Н.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 188/12 од 15.01.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1023/14 од 05.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.К.Г., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 188/12 од 15.01.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1023/14 од 05.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 188/12 од 15.01.2014. године окривљени А.К.Г., поред осталих, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 12 година, а применом члана 62. став 1. КЗ окривљеном је узета као утврђена казна затвора у трајању од две године и три месеца изречена у ставу II изреке пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5683/11 од 23.02.2012. године, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр. 3205/10 од 10.12.2010. године, и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 14 година у коју му је урачунато и време проведено у притвору почев од 16.01.2010. године па до 16.12.2013. године.

Истом пресудом од окривљеног је применом члана 246. став 7. КЗ и члана 535. ЗКП одузето 100,51 грама опојне дроге хероина у облику базе у смеси са кофеином, парацетамолом и сахарозом и 101,24 грама кофеина, парацетамола и

сахарозе (по потврди ПУ за Град Београд - УКП од 16.01.2010. године о привремено одузетим предметима од Г.М.).

Истом пресудом окривљени А.К.Г. је у ставу III изреке пресуде, поред осталих, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП слободан од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 1. КЗ РС, а затим одлучено да ће суд о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1023/14 од 05.11.2014. године усвојене су поред осталих жалби и жалбе окривљеног А.К.Г. и његових бранилаца, адв. Г.Г. и адв. Н.Т., а првостепена пресуда преиначена, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног А.К.Г. за кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ РС утврдио казну затвора у трајању од шест година, а затим на основу члана 62. став 1. КЗ РС окривљеном узео као утврђену казну затвора у трајању од две године и три месеца изречену у ставу II изреке пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5683/11 од 23.02.2012. године, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр. 3205/10 од 10.12.2010. године и применом члана 60. и 63. КЗ РС осудио на јединствену казну затвора у трајању од осам година у коју му је урачунато и време проведено у притвору почев од 16.01.2010. године до 16.12.2013. године, док су поред осталих жалби и жалбе окривљеног А.К.Г. и његових бранилаца, у преосталом делу, као и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 188/12 од 15.01.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1023/14 од 05.11.2014. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.К.Г., адв. Н.Т., због повреде закона и то како то у образложењу захтева наводи повреде одредбе члана 68. тачке 5), 9) и 10) ЗКП и члана 16. став 2, 3, 4. и 5. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев сходно одредби члана 492. ЗКП и предмет сходно члану 494. ЗКП врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.К.Г. у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП,

дакле, због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног А.К.Г. као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона, без означавања о којој конкретно повреди закона се ради, док из образложења захтева произилази да указује на повреду члана 68. тачке 5), 9) и 10) ЗКП и повреду члана 16. став 2, 3, 4. и 5. ЗКП, уз образложење да је у односу на окривљеног повређен закон на тај начин што је током трајања поступка онемогућено да се дође до материјалне истине, одбијањем свих предлога одбране за извођењем одређених доказа и саслушањем одређених лица која су предлагана, а нарочито поновним саслушањем „главног сведока оптужбе - мал. К.А.“ која очигледно, по ставу браниоца, није говорила истину, која је мењала свој исказ и чији исказ је након преслушавања телефонских разговора потпуно постао нејасан, неуверљив и коме се није могло поклонити поверење, да је такође и Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, одбио предлог одбране да се у доказном поступку саслушају сведоци Д.Г., А.Д., С.М., Л.Б. „Б.“, Д.Ј. и „3-4 инспектора ПС Палилула“, а посебно истиче исказ окривљеног С.Ф. који је у свом исказу на главном претресу дана 08.06.2010. године објаснио како и на који начин и од кога је и коме доносио спорну опојну дрогу са којом окривљени А.К.Г. нема никакве везе. Истакнутим наводима захтева за заштиту законитости по оцени Врховног касационог суда бранилац окривљеног указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама и оцену доказа, која сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен разлог за подношење ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да се у поднетом захтеву указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости и то члан 68. тачке 5), 9) и 10) ЗКП и члан 16. став 2, 3. и 4. ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцени доказа, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.К.Г. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.